

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

หนังสือ

- กิตติพงษ์ กิตยารักษ์. (2544). **ยุทธศาสตร์การปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมทางอาญาไทย**. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- เกียรติขจร วัจนะสวัสดิ์. (2551). **คำอธิบายหลักกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วยการดำเนินคดีในขั้นตอนก่อนการพิจารณา** (พิมพ์ครั้งที่ 6 แก้ไขเพิ่มเติม). กรุงเทพมหานคร: จีรรัชการพิมพ์.
- ขวัญเรือน กิติวัฒน์. (2542). **พฤติกรรมกรรมการสื่อสาร** (เอกสารการสอนชุดวิชา หน่วยที่ 1-8). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- คณิต ณ นคร. (2553). **กฎหมายอาญาภาคความผิด** (พิมพ์ครั้งที่ 10 แก้ไขเพิ่มเติม). กรุงเทพมหานคร: วิญญูชน.
- _____. (2549). **กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา** (พิมพ์ครั้งที่ 7 แก้ไขเพิ่มเติม). กรุงเทพมหานคร: นิติธรรม.
- _____. (2540). **รวมบทความด้านวิชาการ ของ ศาตราจารย์ ดร.คณิต ณ นคร**. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานอัยการสูงสุด.
- จิตติ ดิงศภัทัย. (2536). **คำอธิบายประมวลกฎหมายอาญา ภาค 2 ตอน**. กรุงเทพมหานคร: สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา.
- ชาติ ชัยเดชสุริยะ. (2549). **มาตรการทางกฎหมายในการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา**. กรุงเทพมหานคร: เดือนตุลา.
- ชาญชัย แสวงศักดิ์ บรรเจิด สิงคะเนติ และ สมศักดิ์ นวตระกูลพิสุทธิ์. (2543). **การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการกับข้อพิจารณาทางกฎหมายปกครอง**. กรุงเทพมหานคร: นิติธรรม.
- ชาย เสวิกุล. (2517). **อาชญวิทยาและทัณฑวิทยา**. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- พจน์ เชยจรรยา เมตตา วิวัฒนานุกุล และถิรนนท์ อนุวัชรวิวงศ์. (2538). **แนวคิดหลักนิติศาสตร์**. กรุงเทพมหานคร: เบลโล่การพิมพ์.

ไพจิตร ปุญญพันธุ์. (2538). **คำอธิบายกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ลักษณะละเมิด** (พิมพ์ครั้งที่ 7 แก้ไขเพิ่มเติม). กรุงเทพมหานคร: นิติบรรณการ.

วีระ โลจายะ. (2524). **กฎหมายสิทธิมนุษยชน**. กรุงเทพมหานคร: วิศตอริการพิมพ์.

หยุด แสงอุทัย. (2544). **กฎหมายอาญา ภาค 2-3** (พิมพ์ครั้งที่ 10 แก้ไขเพิ่มเติม).

กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

_____. (2552). **ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายทั่วไป** (พิมพ์ครั้งที่ 17 แก้ไขเพิ่มเติม)

กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

อุดม รัฐอมฤต, นพนิติ สุริยะ และบรรเจิด สิงคะเนติ. (2544). **การอ้างศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์**

‘หรือใช้เสรีภาพของบุคคลตามมาตรา 28 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

พุทธศักราช 2540. กรุงเทพมหานคร: นานาสังพิมพ์.

อุททิศ แสนโกสิก. (2525). **กฎหมายอาญาภาค 1**. กรุงเทพมหานคร: เรือนแก้วการพิมพ์.

บทความ

กุลพล พลวัน. (2538). “พัฒนาการแห่งสิทธิมนุษยชน.” **วารสารอัยการ**. หน้า 28.

จรัญ โฆษณานันท์. (2528, ธันวาคม). “สิทธิมนุษยชนและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์: บทวิจารณ์

เชิงวิเคราะห์ แนวความคิดเรื่องสิทธิมนุษยชนในโลกที่มีใช้ตะวันตก.” **วารสาร**

กฎหมาย, 10, 2. หน้า 70.

วรพจน์ วิสสุตพิชญ์ และจตุรนต์ ธีระวัฒน์. (2529, ธันวาคม). “อำนาจอธิปไตยกับกฎหมาย

ระหว่างประเทศ.” **วารสารนิติศาสตร์**, 16, 4. หน้า 182.

วรวิทย์ กนิษฐะเสน. (2522, มกราคม). “ความเบื้องต้นเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน.” **วารสารอัยการ**,

2, 13. หน้า 44.

_____. (2538, กรกฎาคม-กันยายน). “การเปิดเผยข้อเท็จจริงในคดีอาญาในประเทศไทย.”

อุลพาห, 42, 3. หน้า 90.

_____. (2533, พฤศจิกายน-ธันวาคม). “เสรีภาพในการพิมพ์กับความเที่ยงธรรมในการพิจารณา

คดีอาญา.” **อุลพาห**, 37, 6. หน้า 69-70

สถาบันกฎหมายอาญา. (2540, มิถุนายน). “สื่อมวลชนกับกระบวนการยุติธรรม: บทบาท

ในการตรวจสอบและผลกระทบต่อสิทธิของประชาชน.” **บทบัญญัติ**, 53, 2.

หน้า 137.

วิทยานิพนธ์

- นุชบาบั่น โกเมศ. (2546). ปัจจัยทางการสื่อสารการตลาดที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการระบบโทรศัพท์มือถือ ทีเอ ออเรนจ์ ของผู้ใช้ในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- พริดา เอี่ยมศิลา. (2549). ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับผู้กระทำผิดเพื่อประกอบการดำเนินคดีอาญา. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ภัทรวิทย์ อับสุวรรณ. (2550). การทำแผนประทุษกรรมประกอบคำรับสารภาพในระบบกฎหมายไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- มานิดา สารพัฒน์. (2552). การเปิดเผยข้อมูลในชั้นเจ้าพนักงาน ไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วรวิทย์ ฤทธิพิศ. (2532). ผลกระทบทางกฎหมายจากการเสนอข่าวคดีอาญาต่อการบริหารงานยุติธรรมทางอาญา. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิภาวรรณ พัฒนพงษ์. (2547). การรับรู้ข่าวสาร ปัจจัยจูงใจ ความพึงพอใจ และทัศนคติต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของนักท่องเที่ยว จังหวัดสมุทรสงคราม. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- สุนีย์ มัลลิกะมาลย์. (2519). สิทธิของผู้ต้องหาคดีอาญาในระหว่างสืบสวนและสอบสวน. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุธรรมา วรกานนท์. (2542). สิทธิของผู้ถูกกล่าวหาในคดีอาญาที่จะไม่ถูกกระทำโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ ในกระบวนการยุติธรรมในลักษณะประจาน. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

รายงานการวิจัย

- คณาธิป ทองรวีวงศ์. (2551). ผลงานวิชาการด้านกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมในการ
สัมมนาทางวิชาการเพื่อการพัฒนาการศึกษาด้านนิติศาสตร์ตามโครงการสัมมนา
ทางวิชาการเพื่อเสริมสร้างความร่วมมือในการพัฒนากระบวนการยุติธรรมระหว่าง
คณะนิติศาสตร์ของมหาวิทยาลัยภาครัฐและเอกชนและสำนักงานกิจการยุติธรรม
ครั้งที่ 3 (รายงานการศึกษาวิจัย). กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการ
‘การอุดมศึกษา สำนักงานกิจการยุติธรรม สถาบันนิติศึกษา.
- ณรงค์ ใจหาญ และคณะ. (2540). จำเลยและผู้ต้องโทษในคดีอาญา (รายงานการศึกษาวิจัย).
เสนอต่อสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา.

เอกสารอื่นๆ

- พีระ จิระโสภณ. (2542). ทฤษฎีการสื่อสารมวลชน. “เอกสารประกอบการสอนชุดวิชาหลักและ
ทฤษฎีการสื่อสาร หน่วยที่ 9-15.” มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- วิษณุ เครืองาม. (2530). ที่มาของสิทธิมนุษยชน (เอกสารประกอบการฝึกอบรมสังคมศาสตร์
เพื่อการพัฒนา: สิทธิมนุษยชนในสังคมไทย). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์.
- กรมตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. (2544) ประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี.
- กรมตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. (2540, 21 กุมภาพันธ์). หนังสือสำนักงานตำรวจ ที่ 0601
(ป)/273.
- กรมตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. (2540, 18 สิงหาคม). หนังสือกรมตำรวจ ที่ 0625.23/
11412.
- กรมตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. (2542, 25 มิถุนายน). หนังสือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ที่ 0007.23/7033.
- กรมตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. (2543, 14 มกราคม). หนังสือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ที่ 0002.62/335 .
- กรมตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. (2543, 26 มกราคม). หนังสือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ที่ 0025.43/648.

กรมตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. (2544, 9 มีนาคม). หนังสือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ที่ 0025.43/202.

กรมตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. (2545, 1 กุมภาพันธ์). หนังสือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ที่ 0006.42/1422.

กรมตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. (2545, 19 กันยายน). หนังสือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ที่ 0025.43/4986.

กรมตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. (2547, 9 ธันวาคม). หนังสือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ที่ 0007.23/10212.

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. (2548, 16 พฤศจิกายน). คำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ 855/2548
เรื่อง การปฏิบัติเกี่ยวกับการให้ข่าว การแถลงข่าว การให้สัมภาษณ์ การเผยแพร่ภาพ
ต่อสื่อมวลชน และการจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์.

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. (2550, 15 สิงหาคม). คำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ 465/2550
เรื่อง การปฏิบัติเกี่ยวกับการให้ข่าว การแถลงข่าว การให้สัมภาษณ์ การเผยแพร่ภาพ
ต่อสื่อมวลชน และการจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ (แก้ไขเพิ่มเติม).

กรมตำรวจ. (2538, 1 ธันวาคม). บันทึกข้อความกองคดี เรื่อง กำชับและซักซ้อมความเข้าใจ
เกี่ยวกับการชี้ตัวผู้ต้องหา การนำผู้ต้องหาซึ่งเกิดเหตุประกอบคำรับสารภาพ และ
การแถลงข่าวต่อสื่อมวลชน.

กรมตำรวจ. (2547, 9 ธันวาคม). บันทึกข้อความกองคดี เรื่อง กำชับแนวทางการปฏิบัติกรณีเกิด
เหตุที่มีข้าราชการตำรวจเกี่ยวข้อง.

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525.

สำนักงานอัยการสูงสุด. (2537). ระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการให้บริการข่าวสาร.

สำนักงานอัยการสูงสุด. (2541). ระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ.

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ. (2551). ระเบียบคณะกรรมการ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยประมวลจริยธรรมคณะกรรมการ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ข้าราชการ และลูกจ้างสำนักงานคณะกรรมการ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ.

กฎหมาย

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550.

พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540.

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว
พ.ศ. 2534.

พระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ พ.ศ. 2477.

พระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. 2547

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง.

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา.

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์.

ประมวลกฎหมายอาญา.

ปฎิญาสาเกล้าว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ค.ศ. 1948.

กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง ค.ศ. 1966.

สารสนเทศจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์

นคร เสรีรักษ์. (2552). สิทธิที่จะรู้. สืบค้นเมื่อ สิงหาคม 2552, จาก

<http://www.fpps.or.th/news.php?detail=n1188756686.news>.

ศูนย์บริการข้อมูลตุลาการ ระบบสารสนเทศคำพิพากษาฎีกา.

หนังสือพิมพ์ ข่าวสด. (2552). โวย พล.ต.ต.วิสุทธิ์ แดงจ้ายบาย้า ขึ้นป้าย อมมนุษย์-เคนมนุษย์.

สืบค้นเมื่อ 17 สิงหาคม 2552, จาก <http://hilight.kapook.com/view/38138>.

ภาษาต่างประเทศ

BOOKS

Paul Sieghart. (1984). **The International Law of Human Rights**. Oxford: Clarendon Press.

P.Van Dijk and G.J.H. van Hoof. (1990). **Theory and Practice of the European Convention on Human Right** (2nd ed.). The Netherlands: Kluwer Law and Taxation.

William L. Professor. (1971). **Handbook of the Law of Torts** (4th ed.). London: St.Paul,
Minn. West Publishing Co.th.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

ประมวลระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดีและคำสั่งของกรมตำรวจที่เกี่ยวข้อง

คำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ที่ ๘๕๕ /๒๕๔๘

เรื่อง การปฏิบัติเกี่ยวกับการให้ข่าว การแถลงข่าว การให้สัมภาษณ์ การเผยแพร่ภาพ
ต่อสื่อมวลชน และการจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์

ด้วย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีนโยบายที่จะกำหนดแนวทางการปฏิบัติในการให้ข่าว การแถลงข่าว การให้สัมภาษณ์ การเผยแพร่ภาพต่อสื่อมวลชน การจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ การอนุญาตให้ใช้สถานที่ บุคลากร อุปกรณ์ หรือยานพาหนะในการถ่ายทำภาพยนตร์ ละคร โฆษณาหรือบันทึกภาพหนึ่ง ให้ทุกหน่วยงาน และข้าราชการตำรวจมีมาตรฐานการปฏิบัติเดียวกัน เพื่อให้ประชาชนได้รับรู้ผลการปฏิบัติงานของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้อย่างถูกต้องตรงกัน ชำรงไว้ซึ่งภาพลักษณ์ที่ดี สร้างความเชื่อมั่นและเชื่อถือศรัทธาแก่ประชาชนในการให้ความร่วมมือกับข้าราชการตำรวจ และสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติเป็นไปด้วยความเรียบร้อย เหมาะสม สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน จึงให้ปฏิบัติดังนี้

๑. การให้ข่าว แถลงข่าว และให้สัมภาษณ์ต่อสื่อมวลชน

๑.๑ ผู้มีอำนาจหน้าที่ในการให้ข่าว แถลงข่าว และให้สัมภาษณ์

๑.๑.๑ ให้หัวหน้าหน่วยงานระดับสถานีตำรวจ แผนก งาน หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเฉพาะ และผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไป เป็นผู้ที่มีอำนาจหน้าที่ในการให้ข่าว แถลงข่าว หรือให้สัมภาษณ์ต่อสื่อมวลชนทุกแขนง เฉพาะงานในหน้าที่รับผิดชอบหรือที่ได้รับมอบหมายเท่านั้น

กรณีที่ปรากฏมีข่าวในทางลบเกี่ยวกับหน่วยงานใด ให้เป็นดุลยพินิจของผู้มีหน้าที่ตามวรรคแรกเท่านั้นเป็นผู้พิจารณารายงานชี้แจงหรือชี้แจงข่าวนั้น ซึ่งรวมถึงการให้สัมภาษณ์หรือการไปร่วมรายการทางวิทยุหรือโทรทัศน์หรือการชี้แจงทางสื่ออื่น ๆ ด้วย

๑.๑.๒ ข้าราชการตำรวจที่ดำรงตำแหน่งต่ำกว่าข้าราชการตำรวจตามข้อ ๑.๑.๑ หากประสงค์จะเป็นผู้ให้ข่าว แถลงข่าว ให้สัมภาษณ์ต่อสื่อมวลชนทุกแขนง ให้ขออนุญาตต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น จนถึงผู้บังคับการต้นสังกัด หากเป็นเรื่องเกี่ยวกับการดำเนินคดีอาญาที่ยังไม่ถึงที่สุด ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของข้าราชการตำรวจตามข้อ ๑.๑.๑ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเท่านั้น

๑.๑.๓ กรณีที่ข้าราชการตำรวจระดับต่ำกว่าผู้บังคับการ ประสงค์จะให้สัมภาษณ์ เป็นพิธีกร ผู้ดำเนินรายการ หรือเข้าร่วมรายการต่างๆ ที่มีการนำเสนอผ่านสื่อมวลชนทุกแขนง เกี่ยวกับการให้ความรู้ ชี้แจงข้อเท็จจริง แสดงความคิดเห็นหรือการดำเนินการอื่นๆ ในลักษณะทำนองเดียวกัน นอกเหนือการดำเนินการตามข้อ ๑.๑.๑ ให้ขออนุญาตต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น จนถึงผู้บังคับการ

-๒-

๑.๒ แนวทางการปฏิบัติในการให้ข่าว แดลงข่าว ให้สัมภาษณ์ต่อสื่อมวลชนทุกแขนง

๑.๒.๑ ผู้มีอำนาจหน้าที่ในการให้ข่าว แดลงข่าว ให้สัมภาษณ์ต้องปฏิบัติภายในขอบเขต อำนาจหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเท่านั้น ควรระมัดระวังถ้อยคำ หรือกิริยาท่าทาง อันจะเป็นการล่วงละเมิดสิทธิของผู้อื่น และควรใช้ถ้อยคำที่เป็นกลางเพื่อไม่ให้เป็นการประจาน ดูหมิ่นเหยียดหยามผู้อื่น

๑.๒.๒ การให้ข่าว แดลงข่าว หรือให้สัมภาษณ์ ให้ปฏิบัติตามประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดีลักษณะที่ ๓๐ รวมถึงห้ามให้ข่าว แดลงข่าว หรือให้สัมภาษณ์ที่เกี่ยวกับเรื่องต่อไปนี้

๑.๒.๒.๑ เรื่องที่มีผลกระทบต่อการรักษาความปลอดภัยของประเทศ และความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

๑.๒.๒.๒ เรื่องหรือข้อความที่จะทำให้เกิดการเสียหายแก่ทางราชการ

๑.๒.๒.๓ เรื่องที่เกี่ยวกับคำสั่งให้ปฏิบัติในหน้าที่อันเป็นระเบียบการภายใน และคำสั่งหรือระเบียบการใด ๆ ที่ถือว่าเป็นความลับ

๑.๒.๒.๔ เรื่องที่จะเกิดการเสียหายทางชื่อเสียงหรือผลประโยชน์แก่ผู้อื่น เช่น คดีความผิดเกี่ยวกับเพศ ความผิดฐานทำให้แท้งลูก ความผิดฐานหมิ่นประมาท และเรื่องอื่นๆ ในลักษณะทำนองเดียวกัน

๑.๒.๒.๕ เรื่องที่อาจส่งผลกระทบต่อหรือเสียหายต่อคดี โดยเฉพาะคดีที่อยู่ในระหว่างการสืบสวนหรือสอบสวนยังไม่เสร็จสิ้น เช่น การเปิดเผยเกี่ยวกับเทคนิควิธีการปฏิบัติงานที่ควรปกปิดเป็นความลับ แนวทางการสืบสวนสอบสวน การจับกุม ตรวจค้น และการรวบรวมพยานหลักฐานต่างๆ ในทุกขั้นตอน เป็นต้น

๑.๒.๒.๖ เหตุการณ์หรือเรื่องราวที่ไม่เหมาะสม ซึ่งถ้าหากเปิดเผยต่อประชาชนอาจเป็นแบบที่บุคคลอื่นจะถือเอาเป็นตัวอย่างในการกระทำความผิดอื่น เช่น แผนประทุษกรรมต่าง ๆ ของคนร้าย หรือการที่แสดงถึงการฉ้อโกง การกระทำอาชญากรรม และวิธีการอันชั่วร้ายอื่น ๆ

๑.๒.๓ การให้สัมภาษณ์ โดยมีสื่อมวลชนทุกแขนงเป็นผู้ทำการสัมภาษณ์ในลักษณะเป็นคนกลาง ห้ามข้าราชการตำรวจตอบโต้กับฝ่ายผู้เสียหาย ผู้ต้องหา หรือบุคคลใด เพื่อมิให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ

๑.๒.๔ ห้ามนำหรือจัดให้ผู้เสียหาย ผู้ต้องหา หรือพยาน มาให้ข่าว แดลงข่าว หรือให้สัมภาษณ์ต่อสื่อมวลชนทุกแขนง ยกเว้นกรณีที่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณชน ให้ขออนุญาตต่อผู้บัญชาการ

ไม่ว่ากรณีใดๆ ก็ตาม ห้ามนำผู้เสียหาย ผู้ต้องหา หรือพยานที่เป็นเด็กอายุไม่เกิน 18 ปีบริบูรณ์ พระภิกษุสามเณร นักพรต นักบวช ผู้เสียหายที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศ มาให้ข่าว แดลงข่าว หรือให้สัมภาษณ์ต่อสื่อมวลชนทุกแขนงเป็นอันขาด รวมตลอดถึงการชี้ตัวผู้ต้องหาในลักษณะที่เป็นการเผชิญหน้าต่อสื่อมวลชนทุกแขนง

๑.๒.๕ เพื่อให้เกิดความชัดเจน เป็นประโยชน์ในการนำเสนอข่าวของสื่อมวลชน ทุกแขนง และให้ประชาชนได้รับทราบข่าวที่ไม่คลาดเคลื่อนจากความจริง ควรจัดเตรียมเอกสารข่าว ประกอบการแถลงข่าว โดยเอกสารข่าวนั้นต้องไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อผู้เกี่ยวข้องในคดี และรูปคดี

๑.๒.๖ เรื่องที่เกี่ยวกับนโยบายของแต่ละหน่วยให้เป็นหน้าที่ของหัวหน้าหน่วย ระดับกองบัญชาการ หรือเทียบเท่า หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเท่านั้นที่จะเป็นผู้ให้ข่าว แถลงข่าว หรือให้สัมภาษณ์

๑.๒.๗ กรณีที่เกิดเหตุการณ์รุนแรงหรือสถานการณ์วิกฤตที่ส่งผลกระทบต่อ ความมั่นคงของชาติและภัยอันตรายของประชาชน ให้ถือปฏิบัติในการให้ข่าว แถลงข่าว ให้สัมภาษณ์ หรือ ประชาสัมพันธ์ให้เป็นไปตามแผนปฏิบัติการที่เกี่ยวข้องในเรื่องนั้นๆ

๒. การเผยแพร่ภาพต่อสื่อมวลชน

เพื่อให้เกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อย ป้องกันภัยอันตรายมิให้เกิดขึ้นกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และไม่ให้มีภาพที่ไม่เหมาะสมถูกนำออกเผยแพร่ทางสื่อมวลชนทุกแขนง อันเป็นการล่อลวงละเมิด สิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่น จึงให้ปฏิบัติดังนี้

๒.๑ ห้ามนำสื่อมวลชนทุกแขนงไปทำข่าวหรือถ่ายภาพ ในขณะที่เข้าปฏิบัติการ ตรวจค้น จับกุม

๒.๒ ห้ามเจ้าหน้าที่ฝ่ายสืบสวน หรือพนักงานสอบสวน อนุญาต หรือจัดให้สื่อมวลชน ทุกแขนงถ่ายภาพในห้องสืบสวน หรือห้องสอบสวน ในขณะที่ทำการสืบสวนสอบสวน เว้นแต่เป็นกรณีที่ เจ้าหน้าที่ฝ่ายสืบสวน หรือพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบเป็นผู้ดำเนินการเพื่อประโยชน์แห่งคดี

๒.๓ ห้ามอนุญาต หรือจัดให้สื่อมวลชนทุกแขนงถ่ายภาพ สัมภาษณ์ หรือให้ข่าวของ ผู้ต้องหา หรือผู้ต้องกักขัง ในระหว่างการควบคุมตัวของตำรวจทั้งภายใน และภายนอกที่ทำการ หรือสถานี ตำรวจ เว้นแต่พนักงานสอบสวนดำเนินการเพื่อประโยชน์แห่งคดี

๒.๔ ห้ามจัดให้สื่อมวลชนทุกแขนงเข้าทำข่าว ขณะเมื่อมีการให้ผู้ต้องหานำพนักงาน สอบสวนไปชี้ที่ที่เกิดเหตุประกอบคำรับสารภาพ และหลีกเลี่ยงการให้สัมภาษณ์ใดๆ ในลักษณะเป็นการ ได้ตอบระหว่าง พนักงานสอบสวน กับผู้ต้องหา หรือบุคคลใด โดยมีสื่อมวลชนทุกแขนงเป็นผู้สัมภาษณ์ เนื่องจากอาจเป็นเหตุให้รูปคดีเสียหาย

พนักงานสอบสวนไม่ควรให้ผู้ต้องหานำไปชี้ที่ที่เกิดเหตุประกอบคำรับสารภาพว่า ผู้ต้องหากระทำผิดอย่างไร เพราะการนำชี้ที่ที่เกิดเหตุประกอบคำรับสารภาพดังกล่าวมิใช่พยานหลักฐานที่จะ นำมารับฟังประกอบคำรับสารภาพของผู้ต้องหา เพื่อให้เห็นว่าผู้ต้องหากระทำผิดตามแนวคำพิพากษาศาลฎีกา ที่ ๗๔๖๒/๒๕๓๗ แต่ถ้าเป็นการนำชี้ประกอบคำรับอื่น เช่น นำชี้จุดที่ซ่อนทรัพย์สินซึ่งได้มาจากการ กระทำผิด สิ่งของที่มีไว้เป็นความผิด ได้ใช้ หรือจะใช้ในการกระทำความผิด หรือสงสัยว่าจะใช้ในการกระทำความผิด หรืออาจใช้เป็นพยานหลักฐาน ให้ผู้ต้องหานำชี้ได้ และป้องกันมิให้ผู้ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องเข้าไปใน ที่นำชี้ ให้พึงระมัดระวังการใช้ถ้อยคำ หรือกิริยาท่าทางที่เห็นว่าเป็นการข่มขู่ หรือการปฏิบัติที่ไม่สมควรแก่ ผู้ต้องหา รวมทั้งการทำร้ายร่างกายผู้ต้องหา

-๕-

ไม่ว่ากรณีใดๆ ก็ตาม ห้ามเจ้าพนักงานนำผู้ต้องหาที่เป็นเด็กอายุไม่เกิน 18 ปี บริบูรณ์ ไปชี้ที่เกิดเหตุประกอบคำรับสารภาพ เพราะจะเป็นการประจานเด็ก และอาจเป็นการกระทำผิดกฎหมายเกี่ยวกับเด็ก นอกจากนี้ห้ามนำผู้เสียหาย พยาน เข้าร่วมในการนำชี้ที่เกิดเหตุประกอบคำรับสารภาพของผู้ต้องหาเป็นอันขาด โดยเฉพาะผู้เสียหายที่เป็นเด็ก สตรี พระภิกษุสามเณร นักพรต นักบวช

๓. การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการ

๓.๑ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ให้ปฏิบัติตามระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยการจัดให้มีข้อมูลข่าวสารของราชการไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดู พ.ศ. ๒๕๔๗

๓.๒ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารทางเว็บไซต์ของหน่วยงาน ให้ปฏิบัติตามหนังสือสำนักงานแผนงานและงบประมาณ ที่ ๐๐๐๗.๕๓/๑๙๘๘ ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๔๗ เรื่อง การจัดทำและบริหารระบบอินเทอร์เน็ตของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

๔. การอนุญาตให้ใช้สถานที่ บุคลากร อุปกรณ์ หรือยานพาหนะของทางราชการ

การอนุญาตให้ใช้สถานที่ บุคลากร อุปกรณ์ หรือยานพาหนะของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เข้าร่วมหรือประกอบฉากถ่ายทำ ภาพยนตร์ ละคร โฆษณา หรือบันทึกภาพนิ่ง เพื่อเผยแพร่ภาพทางสื่อมวลชนทุกแขนง ให้ผู้ขออนุญาตยื่นเรื่อง พร้อมบท (script) และเนื้อหาที่จะนำเสนอต่อหัวหน้าหน่วยงานที่ได้รับการร้องขอ แล้วให้หัวหน้าหน่วยงานนั้นพิจารณาเห็นเสนอผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น จนถึงผู้บังคับการต้นสังกัด ยกเว้นอุปกรณ์ หรือยานพาหนะใดที่ระเบียบกำหนดไว้ ให้ขออนุญาตผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปก็ให้ดำเนินการตามระเบียบนั้น

ให้ผู้บังคับการ พิจารณาทบทวน (script) และเนื้อหา ในการอนุญาต โดยคำนึงถึงประโยชน์ของทางราชการ และภาพลักษณ์ที่ดีของสำนักงานตำรวจแห่งชาติเป็นสำคัญ

เมื่อได้รับอนุญาตแล้วให้หัวหน้าหน่วยงานที่ได้รับการร้องขอ เป็นผู้ดูแลสถานที่ อุปกรณ์ และยานพาหนะ ของทางราชการมิให้เกิดความเสียหาย

๕. การจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์

หน่วยงานในสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่มีความประสงค์จะว่าจ้างหรือขอความร่วมมือจากหน่วยงานภายนอกจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ใดๆ ให้หน่วยงานนั้นตั้งคณะทำงานพิจารณาตรวจสอบการผลิตสื่อประชาสัมพันธ์ก่อนนำออกเผยแพร่ เกี่ยวกับรายละเอียดและเนื้อหาในการนำเสนอว่ามีความเหมาะสมหรือไม่ เพื่อให้เกิดภาพลักษณ์ที่ดีต่อสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

หากการจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์เพื่อเผยแพร่ต่อสื่อมวลชนทุกแขนง มีการสัมภาษณ์ข้าราชการตำรวจ หรือใช้สถานที่ อุปกรณ์ หรือยานพาหนะของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ในการถ่ายทำ ให้หน่วยงานผู้ว่าจ้าง หรือขอความร่วมมือ ดำเนินการตามข้อ ๑ หรือ ๔ แล้วแต่กรณี

-๕-

๖. การกำกับดูแลและการควบคุมการปฏิบัติ

๖.๑ หากพบการกระทำที่ไม่เหมาะสมเกี่ยวกับการให้ข่าว การแถลงข่าว การให้สัมภาษณ์ การเผยแพร่ภาพถ่ายต่อสื่อมวลชน การอนุญาตให้ใช้สถานที่ บุคลากร อุปกรณ์ หรือยานพาหนะของทางราชการ การจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ อันอาจก่อให้เกิดความเสียหาย ให้กองสารนิเทศ หรือผู้บังคับบัญชาหน่วยเหนือที่ตรวจพบ แจ้งข้าราชการตำรวจผู้เกี่ยวข้องเลิกการกระทำความผิดกล่าว หรืออาจจะมีข้อเสนอแนะในทางที่เหมาะสมด้วยก็ได้

๖.๒ หากพบข้าราชการตำรวจผู้ใดฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามนโยบายนี้ ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการดำเนินการทางวินัย และหากผู้บังคับบัญชาหน่วยเหนือตรวจพบว่า ผู้บังคับบัญชาดำเนินการทางวินัยกับไม่ดำเนินการกับผู้ฝ่าฝืน ให้ผู้บังคับบัญชาหน่วยเหนือที่ตรวจพบพิจารณาดำเนินการทางวินัยกับผู้บังคับบัญชาดำเนินการนั้นด้วย

๖.๓ ให้กองสารนิเทศเป็นเจ้าของเรื่องตามคำสั่งนี้ หากพบว่ามีกระทำความผิดฝ่าฝืน ให้รายงานสำนักงานตำรวจแห่งชาติพิจารณาสั่งการต่อไป

๗. ให้ยกเลิกหนังสือดังต่อไปนี้

๗.๑ หนังสือกรมตำรวจ ที่ ๐๖๐๑(ป)/๒๗๓ ลงวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ เรื่อง กำชับการปฏิบัติเกี่ยวกับการให้ข่าว การแถลงข่าว ให้สัมภาษณ์หรือเผยแพร่ภาพถ่ายต่อสื่อมวลชน

๗.๒ หนังสือกรมตำรวจ ที่ ๐๖๒๕.๒๓/๑๑๔๑๒ ลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๔๐ เรื่อง กำชับการปฏิบัติเกี่ยวกับการให้ข่าว การแถลงข่าว หรือให้สัมภาษณ์ต่อสื่อมวลชน

๗.๓ หนังสือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ด่วนมาก ที่ ๐๐๐๗.๒๓/๗๐๓๓ ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๔๒ เรื่อง กำชับการปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินการกับผู้ต้องหาในการแถลงข่าวหรือเผยแพร่ข่าวต่อสื่อมวลชน

๗.๔ หนังสือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๐๐๐๒.๖๒/๓๓๕ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๔๓ เรื่อง กำชับการปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินการกับผู้เสียหายในการแถลงข่าวหรือเผยแพร่ข่าว

๗.๕ หนังสือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ด่วนมาก ที่ ๐๐๒๕.๔๓/๖๔๘ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๔๓ เรื่อง กำหนดแนวทางในการชี้แจงข้อเท็จจริงกรณีสื่อมวลชนเสนอข่าวพาดพิง

๗.๖ หนังสือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๐๐๒๕.๔๓/๒๐๒ ลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๔๔ เรื่อง กำหนดแนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับการให้สัมภาษณ์ หรือเผยแพร่ภาพถ่ายต่อสื่อมวลชน

๗.๗ หนังสือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๐๐๐๖.๔๒/๑๔๒๒ ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ เรื่อง กำชับการปฏิบัติเกี่ยวกับการให้ข่าว การแถลงข่าว หรือให้สัมภาษณ์ต่อสื่อมวลชน

๗.๘ หนังสือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๐๐๒๕.๔๓/๔๕๘๖ ลงวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๔๕ เรื่อง กำหนดแนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับการให้สัมภาษณ์ หรือเผยแพร่ภาพถ่ายต่อสื่อมวลชน

๗.๙ หนังสือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๐๐๐๗.๒๓/๑๐๒๑๒ ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๔๗ เรื่อง กำหนดแนวทางการปฏิบัติกรณีเกิดเหตุที่มีข้าราชการตำรวจเกี่ยวข้อง เฉพาะข้อ ๔

-๖-

บรรดา หนังสือ หรือคำสั่งใดที่ขัด หรือแย้งกับคำสั่งนี้ ให้ถือปฏิบัติตามนัยคำสั่งนี้แทน
ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๘

พลตำรวจเอก
(โกวิท วัฒนนะ)

ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

คำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ที่ 465 /2550

เรื่อง การปฏิบัติเกี่ยวกับการให้ข่าว การแถลงข่าว การให้สัมภาษณ์ การเผยแพร่ภาพ
ต่อสื่อมวลชน และการจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์
(แก้ไขเพิ่มเติม)

ตามที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้มีคำสั่ง ที่ 855/2548 ลงวันที่ 16 พฤศจิกายน 2548 กำหนดแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการให้ข่าว การแถลงข่าว การให้สัมภาษณ์ การเผยแพร่ภาพต่อสื่อมวลชน และการจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ไว้แล้ว นั้น

เนื่องจากสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี มีหนังสือ ที่ นร 0107/ว 782 ลงวันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2549 ขอความร่วมมือสำนักงานตำรวจแห่งชาติในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.2540 เพื่อคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล สิทธิส่วนบุคคลในครอบครัว เกียรติยศชื่อเสียง หรือความเป็นอยู่ส่วนตัว ทั้งนี้ โดยให้พิจารณาดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ 855/2548 ลงวันที่ 16 พฤศจิกายน 2548 ตามมติที่ประชุมของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ครั้งที่ 1/2549

ดังนั้น จึงให้ยกเลิกความในข้อ 2.3 ของคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ 855/2548 ลงวันที่ 16 พฤศจิกายน 2548 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“2.3 ห้ามอนุญาตหรือจัดให้สื่อมวลชนทุกแขนงถ่ายภาพ สัมภาษณ์ หรือให้ข่าวของบุคคลดังต่อไปนี้

2.3.1 ผู้ต้องหา ในระหว่างการควบคุมของตำรวจทั้งภายในและภายนอกที่ทำการ หรือสถานี่ตำรวจ

2.3.2 เหตุอาชญากรรม รวมทั้งภาพที่มีลักษณะอุจาดหรือทารุณโหดร้าย หรือล่วงละเมิดสิทธิบุคคล หรือส่งผลกระทบต่อชื่อเสียง เกียรติยศ และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์

นายอนุรักษ์

พ.ต.ท. อนุรักษ์

(พลตำรวจเอก)

- 2 -

เว้นแต่พนักงานสอบสวนดำเนินการเพื่อประโยชน์แห่งคดี หรือได้รับความยินยอมจาก
ผู้ต้องหา เทียบอาชญากรรมหรือผู้เสียหาย”

บรรดาหนังสือ หรือคำสั่งใดที่ขัดหรือแย้งกับคำสั่งนี้ ให้ถือปฏิบัติตามคำสั่งนี้แทน

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 15 สิงหาคม พ.ศ.2550

พลตำรวจเอก

(เสรีพิศุทธิ์ เตมียาเวส)

รักษาราชการแทน ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

ภาคผนวก ข.

ระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการให้ข่าวและบริการข่าวสาร พ.ศ. 2537

(สื่อนำ)

ระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุด
ว่าด้วยการให้ข่าวและบริการข่าวสาร
พ.ศ. 2537

เพื่อให้การให้ข่าวและบริการข่าวสารของสำนักงานอัยการสูงสุด
ดำเนินไปด้วยความถูกต้องและสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล บทบาทและการกิจ
ของสำนักงานอัยการสูงสุด อาศัยอำนาจตามความใน มาตรา 32 และมาตรา 37
แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 และมาตรา 15
แห่งพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ พ.ศ. 2498 จึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุด
ว่าด้วยการให้ข่าวและบริการข่าวสาร พ.ศ. 2537"

ข้อ 2. ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 3 ตุลาคม 2537 เป็นต้นไป

ข้อ 3. ให้ยกเลิกบรรดาระเบียบ หลักปฏิบัติราชการและคำสั่งอื่นใด
ในส่วนที่ขัดแย้งกันแล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ และให้ใช้ระเบียบ
นี้แทน

ข้อ 4. การให้ข่าวและบริการข่าวสารราชการของสำนักงานอัยการ
สูงสุด ให้ปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการให้ข่าวและบริการข่าวสารของ
ทางราชการ พ.ศ. 2529 และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการให้ข่าวและบริการ
ข่าวสารของทางราชการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2533

ในการให้ข่าวและบริการข่าวสารเกี่ยวกับคดี ผู้ให้ข่าวต้องระมัดระวัง
อย่างที่สุดที่จะไม่ให้การให้ข่าวนั้นกระทบกระเทือนผลของคดี และในแต่ละกรณีผู้ให้ข่าว
จะต้องพิจารณาด้วยว่าประโยชน์สาธารณะในการรับทราบข่าวเกี่ยวกับคดีของประชาชน
มีน้ำหนักเหนือกว่าสิทธิส่วนบุคคลของผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องกับคดีที่สมควรให้ข่าว
หรือไม่ และพึงให้ข่าวเฉพาะเมื่อพิจารณาแล้วเห็นว่าประโยชน์สาธารณะในการรับทราบข่าว
เกี่ยวกับคดีมีน้ำหนักเหนือกว่าสิทธิส่วนบุคคลเท่านั้น

ข้อ 5. นอกจากอัยการสูงสุดแล้ว ผู้ที่สามารถให้ข่าวและบริการข่าวสาร
ได้ คือ

(1) รองอัยการสูงสุด เฉพาะเรื่องงานที่อยู่ในอำนาจหน้าที่
ตามที่ได้รับมอบหมาย

- 2 -

(2) อัยการพิเศษฝ่าย และอัยการพิเศษประจำเขต เฉพาะเรื่องงานที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย

(3) อัยการจังหวัด ผู้เป็นหัวหน้าส่วนราชการ เฉพาะเรื่องงานที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย

(4) ผู้ที่ได้รับมอบหมายจากอัยการสูงสุด

ทั้งนี้ หากเป็นกรณีที่อาจกระทบนโยบายของรัฐบาลหรือนโยบายของสำนักงานอัยการสูงสุดให้ขอความเห็นชอบจากอัยการสูงสุดก่อนให้ข่าวหรือบริการข่าวสาร และไม่ว่ากรณีใด ๆ เมื่อให้ข่าวหรือบริการข่าวสารแล้ว ให้รายงานอัยการสูงสุดทราบทันที เว้นแต่อัยการสูงสุดจะสั่งเป็นอย่างอื่น

ข้อ 6. เพื่อให้การประชาสัมพันธ์ของสำนักงานอัยการสูงสุดมีเอกภาพและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการประชาสัมพันธ์ตามนโยบายของรัฐบาล ให้งานประชาสัมพันธ์กองกลาง มีหน้าที่ดังนี้

(1) ติดตามและตรวจสอบข่าวเกี่ยวกับคดีที่ประชาชนหรือสื่อมวลชนสนใจ รวมทั้งข่าวอื่น ๆ และความเห็นทางวิชาการที่ปรากฏทางสื่อมวลชน ซึ่งเกี่ยวข้องกับหรืออาจมีผลกระทบต่อนโยบาย บทบาท และภารกิจของสำนักงานอัยการสูงสุด แล้วสรุปและวิเคราะห์เสนอโดยตรงต่ออัยการสูงสุด ทั้งนี้ให้ดำเนินการโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้

(2) ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อขอข้อมูลประกอบการวิเคราะห์ข่าว และเพื่อประโยชน์ในการประชาสัมพันธ์

(3) ประสานงานกับสื่อมวลชน และเตรียมการเพื่อการแถลงข่าว

(4) ปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ เกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์และตามให้อัยการสูงสุดหรือรองอัยการสูงสุดมอบหมาย

ประกาศ ณ วันที่ 3 ตุลาคม พ.ศ. 2537

(ลงชื่อ) คณิต ณ นคร

สำเนาถูกต้อง

(นายคณิต ณ นคร)

อัยการสูงสุด

(น.ส.สุภา ร่มรื่น)

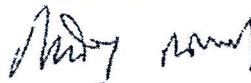
บุคลากร 7

-2-

จึงขอให้เป็นนโยบายว่า การประชาสัมพันธ์เป็นกระบวนการทางการบริหารของสำนักงานเลขาธิการสูงสุดที่สำคัญประการหนึ่ง ที่จึงกระทำโดยผ่านสื่อมวลชน ความความจำเป็น ทั้งนี้ โดยให้งานประชาสัมพันธ์ กองกลาง เป็นศูนย์ประสานการดำเนินงาน และให้ทุกหน่วยงานให้ความร่วมมือในการนี้ด้วย

จึงเรียนมาเพื่อทราบ และให้ทราบทั่วกัน และถือปฏิบัติโดยเคร่งครัดต่อไป

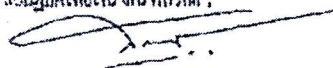
ขอแสดงความนับถือ

(นายสมนึก ๗ นคร)

เลขาธิการสูงสุด

-ได้ทูลเกล้าถวายการของ อวท. พระราชโอรส
โดยปฏิบัติโดยพระองค์เจ้าวิภาวดี

(นายท้าว พระยาศรีสุริยวงศ์)

เลขาธิการพิเศษฝ่ายบริหาร
๔ ต.ค. 2537

ในนามราชบัณฑิต

(นายพิชัย ทวีประธาน)

ทุก.ธ.ว.
๑๐.๑๑.๓๓๗

งานประชาสัมพันธ์

กองกลาง

โทร. 2228121 ต่อ 295 .

โทรสาร 2233815

ที่ สท 0001/ ว 79

สำนักงานอัยการสูงสุด
ถนนหน้าพิชัย เขต กทม. 10200

3 ตุลาคม 2537

เรื่อง การให้ข่าวและบริการข่าวสารของสำนักงานอัยการสูงสุด

เรียน รองอัยการสูงสุด อัยการพิเศษฝ่าย อัยการพิเศษประจำเขต อัยการจังหวัด
และผู้อำนวยการกองกลาง

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. ระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการให้ข่าวและบริการข่าวสาร พ.ศ. 2537
2. ระเบียบสำนักงานกฤษฎีกาว่าด้วยการให้ข่าวและบริการข่าวสาร ของทางราชการ พ.ศ. 2529
3. ระเบียบสำนักงานกฤษฎีกาว่าด้วยการให้ข่าวและบริการข่าวสาร ของทางราชการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2533

เพื่อให้การให้ข่าวและบริการข่าวสารของสำนักงานอัยการสูงสุด มีความถูกต้องสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล บทบาทและภารกิจของสำนักงานอัยการสูงสุด จึงได้วางระเบียบ สำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการให้ข่าวและบริการข่าวสาร พ.ศ. 2537 ขึ้น เพื่อปฏิบัติความคู่กันระเบียบสำนักงานกฤษฎีกาว่าด้วยเรื่องว่าด้วยการให้ข่าวและบริการข่าวสาร พ.ศ. 2533

อย่างไรก็ดี ภารกิจสำคัญของสำนักงานอัยการสูงสุด ในวันนี้จะต้องรักษาผลประโยชน์ของรัฐธรรมนูญและรับผิดชอบต่อประชาชนและบรรดาผู้ได้ ต้องได้รับความร่วมมือร่วมใจจากหน่วยงานราชการและภาคเอกชน โดยเฉพาะประชาชน จึงจำเป็นต้องมีสื่อที่จะต้องใช้สารประชาสัมพันธ์เป็นเครื่องมือในการสร้างความเข้าใจ โดยให้ข่าวสารข้อมูล ข้อเท็จจริง รวมทั้ง เผยแพร่ผลการปฏิบัติงานให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้รับทราบอย่างถูกต้อง และทันกับเหตุการณ์อยู่เสมอ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กรมตำรวจ โทร. 252 - 1725

ที่ 0608.5/4545

วันที่ 19 พฤษภาคม 2531

เรื่อง กำชับการปฏิบัติและซักซ้อมความเข้าใจเกี่ยวกับการดูแลข้าว หรือแพร่ภาพสื่อมวลชน

ผบช., ผบก. หน่วยขึ้นตรงต่อกรมทุกหน่วย และผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า

ตามประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ 30 ว่าด้วยการดูแลข้าว หรือให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์ และหนังสือ ตร. ที่ 6010.04/2/67 ลงวันที่ 24 มีนาคม 2530 เรื่อง คำแนะนำแนวทางปฏิบัติในการนำผู้ต้องหามาดูแลข้าวสื่อมวลชน ซึ่งกำหนดเป็นแนวทางในการปฏิบัติไว้แล้วนั้น แต่ปรากฏว่ายังมีการปฏิบัติที่คลาดเคลื่อนจากแนวทางที่กำหนด เป็นเหตุให้ ตร. ถูกวิพากษ์วิจารณ์ไปในทางเสื่อมเสีย

เพื่อให้การปฏิบัติในการดูแลข้าวสื่อมวลชนเป็นไปตามแนวนโยบายของ ตร. จึงให้ถือปฏิบัติ ดังนี้

1. เมื่อมีคดีเกิดขึ้นในท้องที่ใด ให้สารวัตรหรือสารวัตรใหญ่ ผู้เป็นหัวหน้าสถานี หรือผู้ราชการแทนขึ้นไปเป็นผู้ให้ข่าวแก่สื่อมวลชนได้ตามระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ 30 ข้อ 1 (ค) โดยให้คำนึงถึงข้อห้ามมิให้ข่าวดังต่อไปนี้

1.1 ข้อความที่ทำให้เกิดการเสียหายแก่ทางราชการหรือบุคคล

1.2 เรื่องที่เกี่ยวกับคำสั่ง ให้ปฏิบัติในหน้าที่อันเป็นระเบียบการภายใน และคำสั่ง หรือระเบียบการใดๆ ที่ถือว่าเป็นความลับ

ฝ่ายโดยปราศจากอคติและการบังคับ จึงห้ามจัดให้มีการซื้อตัวโดยผู้ซื้อตัวไม่เต็มใจหรือไม่สมัครใจ โดยเด็ดขาด

3.2 ในการมีผู้ซื้อตัวสมัครใจซื้อตัวผู้ต้องหา หรือสมัครใจซื้อตัวโดยเผชิญหน้ากับผู้ต้องหาให้ดำเนินการไปตามระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะ 8 บทที่ 8 เว้นแต่ผู้ซื้อตัวเกรงกลัวว่าจะไม่ได้รับความปลอดภัยในขณะนั้นหรือภายหลัง หรือพนักงานสอบสวนพิจารณาแล้วเห็นว่าจะเป็นอันตรายต่อผู้ซื้อตัว ก็ให้หลีกเลี่ยงการเผชิญหน้ากันระหว่างผู้ต้องหากับผู้ซื้อตัว ทั้งนี้ให้พนักงานสอบสวนพิจารณาใช้วิธีการและสถานที่ที่เหมาะสมด้วย เช่น จัดสถานที่สำหรับซื้อตัวโดยมิให้ผู้ต้องหาก่อนเห็นผู้ซื้อตัวได้ ทั้งนี้เพื่อความเป็นธรรมแก่ผู้ต้องหา พนักงานสอบสวนจะต้องจัดบุคคลที่เป็นกลางเข้าดูการซื้อตัว ลงชื่อไว้ในบันทึกด้วย

3.3 การซื้อตัว ให้พนักงานสอบสวนการผู้ต้องหาว่าตามที่จัดการเพื่อให้ซื้อตัวนั้นเป็นที่พอใจของผู้ต้องหาหรือไม่ หรือจะให้จัดการอย่างไร เพื่อให้เกิดความเป็นธรรม เนื่องการซื้อตัวเสร็จสิ้นให้พนักงานสอบสวนบันทึกรายละเอียดและผลการซื้อตัว โดยให้ผู้ต้องหา ผู้ซื้อตัว พนักงานสอบสวนและผู้ที่ได้ร่วมรู้เห็นการซื้อตัว ลงชื่อไว้ในบันทึกด้วย

3.4 การซื้อตัวผู้ต้องหา ให้ซื้อตัวในห้องหรือสถานที่ที่เตรียมการไว้

ดังนั้น จึงขอกำชับพนักงานสอบสวน และผู้บังคับบัญชาที่เกี่ยวข้องให้ถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัด โดยให้ จต. ติดตามตรวจสอบและกวดขันการปฏิบัติตามหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจหน่วยต่างๆ ให้เป็นไปตามระเบียบ คำสั่ง และหนังสือ ตร. ดังกล่าวข้างต้น หากพบว่ามีกรณีฝ่าฝืนให้พิจารณาโทษอย่างจริงจัง

พล.ต.อ. พจน์ บุญยะจินดา

(พจน์ บุญยะจินดา)

อ.ตร.

1. การลงข่าวหรือบทความต่อสื่อมวลชน

๑. ห้ามใช้วิธีการหรือแสดงข้อความในการลงข่าวหรือแพร่ภาพที่อาจทำให้เกิดความเสียหายแก่พยาน ผู้เสียหาย ผู้ต้องหา หรือบุคคลโดยเด็ดขาด

1.2 ไม่ควรเปิดเผยถึงเรื่องเกี่ยวกับคำสั่งให้ปฏิบัติหน้าที่ที่ถือเป็นความลับ

1.3 ให้ระบุความเสี่ยงที่จะเกิดความเสียหายต่อชื่อเสียงหรือผลประโยชน์ของผู้ขึ้น
เสนอคดีความผิดเกี่ยวกับเพศ ความผิดฐานทำให้องค์กรตก ความผิดฐานหมิ่นประมาทเป็นต้น

1.4 ห้ามนำผลการสืบสวนสอบสวนหรือความเห็นมาถลงข่าวหรือให้ข่าวต่อสื่อมวลชนไม่ว่าด้วยวิธีใดๆ เพราะจะก่อให้เกิดยุบคดีหรือทำให้พยานหลักฐานถูกเปิดเผยออกไป

1.5 ห้ามเปิดเผยถึงแผนประทุษกรรมซึ่งอาจเป็นแบบอย่างในทางไม่ดี เช่น วิธีการ
ข่มขู่ การกระทำผิดวินัยปกครอง หรือวิธีการกันตัวร้ายอื่นๆ ที่พวกมิถุนาซีหรือประชาชน อาจ
นำไปได้เป็นแบบอย่าง

1.6 ห้ามเปิดเผยถึงข้อความ หรือรูปภาพ อันอาจทำให้บุคคลอื่นรู้จักตัว รู้จักชื่อ ที่อยู่ ที่ทำงาน สถานศึกษา ของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับคดี หรือพยาน เว้นแต่ในสำนวนการสอบสวน

1.7 คดีที่ต้องมีการชี้ตัวหรือชี้รูปผู้ต้องหา ห้ามนำตัวผู้ต้องหาออกแถลงข่าวหรือ
แพร่ภาพต่อสื่อมวลชนก่อนทำการชี้ตัวหรือชี้รูป ถ้าจะทำการแถลงข่าวก็ไม่จำเป็นต้องให้ผู้ต้องหา
อยู่ร่วมในครั้งนั้นด้วย

1.8 การตกลงซื้อขายน้ำมันใช้โดยข้อควรหรือบริการท่าทางที่เป็นการละเมิดสิทธิหรือ
ประการใดอันหนึ่งหรือหลายประการที่ต้องหาหรือค้นหา

2. การนำตัวผู้ต้องหาไปใช้ที่เกิดเหตุประกอบคำรับสารภาพ

2.1 ในการนำตัวผู้ต้องหาไปขึ้นสถานที่เกิดเหตุประกอบคำรับสารภาพ ให้ป้องกันตัวผู้ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องเข้าไปในที่เกิดเหตุ และให้ตั้งระบมระหว่งการใช้ถ้อยคำหรือกริยาท่าทางที่เห็นว่าเป็นการข่มขู่ หรือการปฏิบัติที่ไม่สมควรแก่ผู้ต้องหา

2.2 ควรหลีกเลี่ยงการให้สัมภาษณ์ใดๆ ในลักษณะเป็นการตอบโต้ระหว่างพนักงานสอบสวนกับผู้ต้องหาหรือบุคคลใดๆ โดยมีสื่อมวลชนเป็นผู้สัมภาษณ์ เนื่องจาก อาจเป็นเหตุให้รูปคดีเสียหาย

3. การจัดการสิ่งแวดล้อม

๖ : ให้พนักงานสอบสวนหรือผู้บังคับบัญชาผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องเก็บ หรือจัดเก็บ
หลักฐานที่ตนได้ต้องหาเป็นกรณีการรวบรวมพยานหลักฐาน เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่ทุก

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กองคดี กรมตำรวจ โทร. 2511089

ที่ 0503 6/16442

วันที่ 11 ธันวาคม 2539

เรื่อง คำรับและซักซ้อมความเข้าใจเกี่ยวกับการชี้ตัวผู้ต้องหา การนำตัวผู้ต้องหาที่เกิดเหตุประกอบคำรับสารภาพ และการแถลงข่าวต่อสื่อมวลชน

รอง อ.ตร., ผู้ช่วยภาค อ.ตร.ภาค 1-9, ผบช.ภาค 1-9, ผบช.น., ผบช.ภ., ผบช.ปส., ผบช.สตม., ผบช.สภพ., จตร., ผบ.ภ.ว. และ ผบ.ภ.ค.

ในปัจจุบันปรากฏว่ามีข้าราชการตำรวจตลอดจนผู้ชำนาญการตรวจพิสูจน์ในเรื่องต่างๆของกรมตำรวจ ได้ออกแถลงข่าวหรือให้สัมภาษณ์ต่อสื่อมวลชนในลักษณะเปิดเผยรูปคดีหรือพยานหรือหลักฐาน ซึ่งอาจเป็นพยานบุคคล พยานวัตถุ หรือพยานเอกสาร รวมตลอดถึงผลการตรวจพิสูจน์ต่างๆ เช่นผลการตรวจทางนิติเวช หรือผลการตรวจทางเคมี ผลการตรวจทางชีว ฯลฯ เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีกรณีแถลงข่าวเกี่ยวกับการนำตัวผู้ต้องหาไปนำชี้ที่เกิดเหตุประกอบคำรับสารภาพ การชี้ตัวผู้ต้องหา ทำให้ปรากฏภาพที่ไม่เหมาะสมตามหน้าหนังสือพิมพ์หรือทางโทรทัศน์ในแง่ลบต่างๆ อาทิเช่น ผู้ที่เสียหายที่เป็นเด็ก เยาวชน หรือสตรีในคดีเกี่ยวกับเพศ หรือภาพถ่ายเด็กเข้าชี้ตัวผู้ต้องหา ฯลฯ โดยมีได้คำนึงถึงระเบียบปฏิบัติอันอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อรูปคดี เป็นเหตุให้มีเสียงวิพากษ์วิจารณ์การปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ตำรวจว่าเป็นการกระทำที่ไม่เหมาะสม ทั้งที่กรมตำรวจได้เคยมีหนังสือ ตร. ที่ 0610.3/7632 ลงวันที่ 27 พ.ค. 2528 เรื่อง คำรับวิธีการชี้ตัวผู้ต้องหา หนังสือ ตร. ที่ 0610./2767 ลงวันที่ 24 มีนาคม 2530 เรื่อง คำแนะนำแนวทางปฏิบัติในการนำตัวผู้ต้องหามาแถลงข่าวต่อสื่อมวลชน และหนังสือ ตร. ที่ 0608.3/4545 ลงวันที่ 19 พ.ค. 2531 เรื่อง คำสั่งการปฏิบัติและคำซ้อมความเข้าใจเกี่ยวกับการแถลงข่าว หรือแพร่ภาพต่อสื่อมวลชน ให้ข้าราชการตำรวจหน่วยต่างๆ ถือปฏิบัติโดยเคร่งครัดไว้แล้ว

ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติของพนักงานสอบสวนและผู้ที่เกี่ยวข้องเป็นไปโดยถูกต้องตามกฎหมาย ระเบียบ และคำสั่งของกรมตำรวจดังกล่าวโดยเคร่งครัด จึงขอทำหนังสือให้พนักงานสอบสวนทุกหน่วยถือปฏิบัติดังนี้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล	นางสาวณัฐวดี ยิ่งยมสาร
วัน เดือน ปี เกิด	28 พฤศจิกายน 2527
ที่อยู่	26/120 ซอยพิชัยนันท์ 15 ถนนติวานนท์ 3 ตำบลตลาดขวัญ อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี
ประวัติการศึกษา	นิติศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยรังสิต ปีการศึกษา 2549

ในการขายอาวุธให้อิหร่านอย่างลับๆ แล้วทำกำไรหลายล้านดอลลาร์ไปให้พวกคอนทรา ซึ่งเมื่อตอนที่นาซาโทนอร์ทไปให้ปากคำต่อสภาองเกรสและต่อคณะกรรมการการสอบสวนของวุฒิสภานั้น สื่อมวลชนได้ทำการเสนอข่าวทางโทรทัศน์ออกอากาศโดยตลอด วิทยูและหนังสือพิมพ์ก็รายงานอย่างละเอียดทุกวันอย่างกรีกโครม และนำมาซึ่งปัญหายุ่งยากอย่างยิ่งในการจัดหาคณะลูกขุนที่ไม่รู้เรื่องราว หรือปราศจากความโน้มเอียงและเป็นกลางจริงๆ มาวินิจฉัยข้อเท็จจริงในคดี ทั้งยังยากที่จะแน่ใจได้ว่า ผู้ต้องหาหรือจำเลยจะได้รับการพิจารณาพิพากษาคดีจากคณะลูกขุนและผู้พิพากษาที่ปราศจากอคติ ความลำเอียงหรือไม่⁶⁶

ในคดี *Rideau v. Louisiana*, 373 U.S. 723, 1963 เจ้าหน้าที่ตำรวจ (Sheriff) อนุญาตให้มีการบันทึกภาพในขณะที่กำลังสอบสวนผู้ต้องหาที่ถูกควบคุม (New trial) ในการสอบสวนนี้ ผู้ต้องหาได้ให้การรับสารภาพว่าเป็นผู้กระทำผิด ต่อมาได้มีการนำคำรับสารภาพดังกล่าวออกเผยแพร่ทางโทรทัศน์ ทนายจำเลยจึงได้ยื่นคำร้องขอให้เปลี่ยนสถานที่พิจารณาคดี (Change of venue) เพราะจำเลยไม่ได้รับความเป็นธรรมในการพิจารณาคดี คำร้องดังกล่าวถูกปฏิเสธ ศาลล่างได้พิพากษาว่าจำเลยมีความผิด อย่างไรก็ดีศาลสูงสหรัฐได้กลับคำพิพากษาที่วินิจฉัยว่าจำเลยมีความผิดและมีการสั่งให้พิจารณาคดีใหม่ (New trial) เพราะจำเลยมีสิทธิที่จะได้รับการพิจารณาคดีในศาลต่อหน้าผู้พิพากษาตามที่บัญญัติรับรองไว้ในรัฐธรรมนูญ เนื่องจากคดีนี้ประชาชนเคยเห็นและได้ยื่นการสอบสวนที่มีขึ้น (New trial) ต่อหน้าเจ้าหน้าที่ตำรวจ (Sheriff) โดยผู้ต้องหาไม่มีทนายความคอยให้คำปรึกษาเกี่ยวกับสิทธิของเขา และสิ่งที่ผู้ต้องหาพูดได้พิสูจน์ความผิดของเขา ศาลจึงวินิจฉัยว่าที่ใดมีการเปิดเผยอย่างแพร่หลายจนทำให้เกิดอคติมหาชนเช่นนั้น การพิจารณาคดีไม่อาจเกิดความเที่ยงธรรมได้⁶⁷ เห็นได้ว่าการให้ข่าวคดีอาญาอาจก่อให้เกิดอคติต่อลูกขุนได้ เพื่อป้องกันมิให้การให้ข่าวของเจ้าหน้าที่ตำรวจมีผลกระทบต่อสิทธิของผู้ถูกกล่าวหาที่จะได้รับการพิจารณาคดีโดยเที่ยงธรรม (Fair trial) ในสหรัฐอเมริกา การควบคุมการให้ข่าวของเจ้าหน้าที่ตำรวจจะกระทำโดยการจำกัดบทบาทของเจ้าหน้าที่ของรัฐในการให้ข่าวเกี่ยวกับคดีอาญา ซึ่งในที่นี้จะกล่าวเฉพาะการจำกัดการให้ข่าวที่กระทบต่อสิทธิของผู้ถูกกล่าวหาในคดีอาญาที่จะไม่ถูกประจานโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐในกระบวนการยุติธรรมเท่านั้น กล่าวคือ ตาม Freedom of Information Act 1974 ได้รับรองสิทธิเสรีภาพในข่าวสารของประชาชนและสื่อมวลชนไว้ แม้จะถือเป็นหน้าที่ของรัฐที่จะต้องเปิดเผยข่าวสารให้ประชาชนหรือสื่อมวลชนได้ทราบ แต่การเปิดเผยหรือให้ข่าวโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐที่จะต้องเปิดเผยข่าวสารให้ประชาชนหรือสื่อมวลชนทราบ และไม่เป็นการแทรกแซงการดำเนินกระบวนการพิจารณา หรือทำให้

⁶⁶ แหล่งเดิม. หน้า 65-67.

⁶⁷ สุธรรมา วรกานนท์. เล่มเดิม. หน้า 38.

ผู้ปฏิบัติงานให้เหตุผลว่ามีความจำเป็นต้องทำเพื่อประโยชน์สาธารณะ เช่น ผู้เสียหายอื่นๆ จะได้ทราบ ว่าผู้ต้องหาถูกจับแล้วและจะได้ดำเนินการต่อไป เพื่อให้ประชาชนทราบข่าวอาชญากรรม เป็นสิทธิของประชาชนที่จะรับรู้ข่าวสาร และเป็นการปรามผู้ที่คิดจะกระทำความผิด เป็นการแพร่ภาพบุคคลและวิธีการกระทำความผิดเพื่อมิให้ประชาชนทั่วไปตกเป็นเหยื่อ หรือเพื่อการแจ้งเบาะแสกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือในคดียาบ้าผู้ต้องหาให้การรับสารภาพและต้องการแถลงข่าวต่อสาธารณชนเพื่อให้รับรู้ว่าการกระทำของตนนั้นเป็นการทำลายชาติและเยาวชน ดังนั้น การใช้ดุลพินิจของตำรวจจึงมีความสำคัญมาก เพราะมีผลโดยตรงต่อการบังคับใช้กฎหมาย (Law enforcement) และมีผลกระทบต่อสิทธิเสรีภาพของประชาชนโดยตรง

5) ประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี ได้วางแนวปฏิบัติในการนำตัวผู้ต้องหามาแถลงข่าวต่อสื่อมวลชนหรือแพร่ภาพไว้ ดังนี้

ลักษณะที่ 30 ข้อ 5 กำหนดเรื่องการนำตัวผู้ต้องหามาแถลงข่าวต่อสื่อมวลชน ดังนี้

(2) ไม่ควรนำตัวผู้ต้องหามาแถลงข่าวหรือแพร่ภาพต่อสื่อมวลชน โดยเฉพาะผู้ต้องหาที่ให้การปฏิเสธ เว้นแต่กรณีผู้ต้องหาให้การปฏิเสธแต่คดีมีพยานหลักฐานของกลาง น่าเชื่อถือและผู้ต้องหากระทำความผิดจริง เช่น คดียาเสพติด ส่วนกรณีผู้ต้องหาให้การรับสารภาพอาจจะนำมาแถลงข่าวได้หากเกิดประโยชน์ต่อสาธารณชนหรือต่อทางราชการ ทั้งนี้ให้อยู่ในดุลพินิจของผู้มีอำนาจแถลงข่าวและจะต้องถือปฏิบัติตามประมวลระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ 30 ข้อ 1 (ก) โดยเคร่งครัด

(3) ห้ามมิให้ทำป้ายชื่อแขวนคอผู้ต้องหาแล้วนำออกมาแถลงข่าวต่อสื่อมวลชนหรือแพร่ภาพ นอกจากเป็นการกระทำตามอำนาจหน้าที่ของพนักงานสอบสวน หรือกองทะเบียนประวัติอาชญากรเพื่อถ่ายรูปเก็บรวบรวมในสมุดภาพแฟ้มประวัติคนร้ายเท่านั้น

จากข้อกำหนดข้างต้น จะเห็นว่าการทำป้ายชื่อแขวนคอผู้ต้องหา ประมวลระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดีได้ห้ามไว้อย่างชัดเจน แต่ปรากฏว่ายังมีการปฏิบัติอยู่ โดยเปลี่ยนจากทำป้ายชื่อแขวนคอเป็นให้ผู้ต้องหายืนถือป้ายชื่อหรือวางไว้ด้านหลังผู้ต้องหา ที่เป็นเช่นนี้เพราะเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานเห็นว่าเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนรับทราบการกระทำความผิดและจะได้ระมัดระวังเป็นการลงโทษผู้ต้องหาทางอ้อมและเพื่อให้ผู้ต้องหาละอายใจ

ข้อกำหนดดังกล่าว เป็นหลักที่ให้อำนาจกระทำต่อพนักงานสอบสวนและเป็นหลักประกันสิทธิที่ห้ามมิให้ดำเนินการอันอาจทำให้เกิดความเสียหายต่อรูปคดี และไม่เกิดประโยชน์ต่อสาธารณชน เพื่อป้องกันมิให้ดำเนินการอันเป็นการกระทบต่อสิทธิส่วนบุคคล แต่ในทางปฏิบัติกลับไม่สามารถใช้บังคับได้จริง เนื่องจากข้อกำหนดดังกล่าวเป็นเพียงระเบียบปฏิบัติของหน่วยงาน และไม่มีสภาพบังคับในรูปของกฎหมาย จึงทำให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ยังไม่ปฏิบัติตามเท่าที่ควร

